

חוקרים באמריקה, בבריטניה ובברית המועצות מעלים שוב את השאלה:

האם היטלר חי?

את דעתו כי ניתנה לו לפני כן זריקה של סם מרדים. היטלר צעד בשקט לאורך המעבר, כשהוא לוחץ יד עם כל אשה. אחדים דיברו אליו, אולם הוא לא ענה להם. לכל היותר השמיע מילמול בלתי מובן. שוללי הסברה כי היטלר התאבד, משתמשים בסצנה זו כאחת ההוכחות החשובות לטענתם. הם יוצאים מתוך ההנחה, כי היטלר, איש שנפרד מהושבי הבונקר לא היה אדולף היטלר, כי אם אחד מכפיליו. הוא התנהג כי סהרורי, מפני שבאמת הוורק לו סם שטיש טש אותו במידה כזו, שלא יכול היה להתנגד לצפוי לו. כאשר דיברו אליו הנוכחים, לא השיב — אם מתוך היותו מטושטש, או מפני שחשש שהנאספים יבחינו שקולו שונה מקול היטלר. מטרת הפרידה הרשמית לא היתה אלא לטעת בלב הנוכחים את האמונה כי הם רואים את היטלר בפעם האחרונה. ואמנם, אחרי שהיטלר חזר לחדרו, נשארו האחרים למשך כמה דקות בפרוודור, להחליף דעות על המחזה הבלתי-רגיל. כולם הסכימו שיכול להיות לו פירוש אחד בלבד: התאבדותו של היטלר קרובה.

כדי לעזור להם להגיע למסקנתם, הודלפו משעות הבוקר ידיעות על הכנות מיוחדות במינן. תחילה פורסמה פקודת-יום, המצוה על באי הבונקר שלא להתקרב אל הגינה הקטנה, בחצר ארמון הקאנצלר, המוליכה אל הבונקר הפרטי של היטלר. אפילו אנשי משמר הס.ס. נצטוו להוציא מן המחסן מנות קרב ליום שלם, כדי שלא תהיה להם עילה לעבור בגינה בדרכם אל חדר האוכל. שלישי של היטלר, גנשה, הורה להגדיל את היטלר, אריך קמפקה, לרכו 200 ליטר של בנזין באיתה גינה. קמפקה השיב כי יהיה קשה מאד למצוא כמות כה גדולה של דלק, אך גנשה הדגיש כי הדבר חיוני. כדי למצוא את הדלק הדרוש, ערך קמפקה חיפוש מדויק דק בכל סביבות הבונקר, וכאשר הובילו לבסוף ארבעה חיילים 180 ליטר של בנזין לגינה, לא היה כמעט איש בבונקר שלא ידע על הפרשה.

אלה היו ההכנות שקדמו לטכס הפרידה בפרוודור, אשר דחפו את תושבי הבונקר נעשו כל ההכנות להתאבדות היטלר ושריפת

שד 12 יום, כשהצבא הסובייטי כובש רחוב אחרי רחוב ובית אחרי בית. אותה שעה התחוללה הדראמה האדירה בבונקר הענק והמשוכך לל של אדולף היטלר ומטהו, שנבנה מתחת לבניין הרייכסנצלרי.

על כך מעידות מאות הכתובות הרוסיות, שנרשמו על קירות הרייכסמאג, אחרי כיבוש ברלין. הקרב על בית גרמניה נמשך

גרישה היה פה

היטלר חי והוא מסתתר בארגנטינה? זו היא מסקנתו של העיתונאי-אמריקאי ג'ורג' מקגראת, שהתפרסמה השבוע בכמה עשרות עיתונים. אם אייכמן הצליח לברוח, על אחת כמה וכמה יכול היה גם היטלר לעשות זאת. הידיעה על מותו לא היתה אלא אחיזה עינים, שכל מטרתה לחפות על בריחתו ולמנוע ציד בקנה-מידה עולמי. עדויות אישיות על מותו המדומה וצילומים מזויזפים של גחית הפירור הופצו בשעתו, כדי לבלבל את החוקרים. ואילו עובדה ידועה היא שלהיטלר היו מספר כפילים.

במאמרו מצטט מקגראת את הקולונל ו. פ. היימליך, ראש שירותי הביון של ארצות הברית בברלין בעת ההיא, שהכריז: "לא מצאנו כל הוכחה שהיא בברלין למותו של היטלר. הוא יכול היה בקלות להמלט במטוס מסביבות ארמון הקאנצלר, לפני נפילת ברלין." סיים מקגראת את מאמרו: "כמו אייכמן, מתקבל על הדעת שהיטלר ברח אף הוא ועבר ניתוח פלסטי ששינה את צורתו. אולם סוכני-החדש ישראלים עשויים יום אחד לזעזע את העולם עליידי גילוי עקבותיו של היטלר — ויהא גם גילוי הפיהרר עצמו."

היה זה רק מאמר אחד, מתוך סידרה ארוכה של מאמרים והכרזות על נושא זה, בחודשים האחרונים. כי מאז נלכד אדולף אייכמן בארגנטינה עלתה פעם אחר פעם השאלה: האמנם מת היטלר? פקיד בכיר לשעבר במשרד החוץ האמריקאי הכריז, כי בחקירת פוטסדאם, זמן קצר אחרי התמוטטות הרייך השלישי, הודיע סטלין לשני הגדולים האחרים כי אינו מאמין שהיטלר מת. אולם דעה זו לא זכתה או לפירסום, מאחר ששלושת המנצחים החליטו למנוע בכל מחיר יצירת אגדה סביב היטלר. החלטה זו בוצעה בקפדנות כזו, שעד היום לא פורסמה אפילו תמונה אחת של הבונקר התת-קרקעי, בו בילה היטלר את ימיו האחרונים.

לפני כחודש ימים פירסם עתון סובייטי גפון צילום, שתואר עליידו כתמונת גחיתו של היטלר, כפי שצולמה בידי הקצין הרוסי שחזר ראשון לבונקר של הפירור. כעבור יום, התנצל העתון, בהסבירו כי הגחית היתה של גרמני אחר שנקבר בחצר הבונקר — אולי של גבלס.

אם אמנם נמלט היטלר, ועודנו חי, הריהו כיום ישיש בן 71 — יותר צעיר מאישים כמו דויד בן-גוריון וקונרד אדנאור.

★ ★ ★

סהרורי, אינו מדבר

גם אלה המוענים כי היטלר התאבד, וגם השוללים גירסה זו, מוצאים סיוע לטענותיהם מתוך מאורעות יומיו האחרון של היטלר. כי שאפשר יהיה לשפוט מי מהם צודק, יש צורך לעיין בעובדות אלה, לשוב אל הבונקר התת-קרקעי שבלב ברלין, בליל ה-30 באפריל 1945.

ברלין היתה אז נתונה בשלבים האחרונים של ההסתערות הסובייטית. מדי שעה הגיעו ידיעות על כיבוש קטע נוסף בידי הרוסים, ניתוק דרך-בריחה נוספת מתוך הבונקר, אל מחוץ לעיר. למתיחות הגוברת, נוספו הודעות על בריחתו של נאמן זה או אחר, שהחליטו כי מוטב לעזוב את הפירור ולתסלק כל עוד ישנה אפשרות לכך.

בשעה מוקדמת של הערב ישבו רוב תושבי הבונקר בפרוודור ששימש כחדר האוכל. לפתע הופיע איש משמר הס.ס. שהודיע, כי הפירור מבקש להיפטר מהגבירות ועל כן אין איש יכול לשכב לישון לפני קבלת פקודות חדשות. הפקודות הגיעו בסביבות שתיים וחצי לפנות בוקר. כל התבורה הוזמנה לסלפוגית אל הפרוודור שמחוץ לחדרי היטלר. היו שם כ-20 איש בסך-הכל, קצינים ונשים.

היטלר הופיע, מלחף עליידי יד ימינו מארסין בורמאן. לדברי כמה מן המשתתפים באותו מעמד, שנישבו לאחר מכן בידי בנות הברית, נראה היטלר כסהרורי, אחד הנוכחים אף הביע

קוד יריה בודדת

היטלר נפרד מאורחיו, חזר לחדרו לאכול ארוחת בוקר. הוא התבודד לשעה קלה ואז יצא בלחית אשתו ואחד בראון לטכס פרידה שני. הפעם היו שם בורמאן וגבלס, תשעה מעוזריו הקרובים ביותר של היטלר וארבע נשים שעבדו במחיצתו וידעו את כל סודותיו. היטלר ואחד בראון עברו מאחד לשני, החליפו לחיצות ידיים ושבו לאחר מכן לחדריהם. רוב הנאספים עזב את המקום. נשארו במסדרון רק הבודדים שנבחרו להשתתף במחזה הסיום.

משתתפים אלה היו האנשים המקורבים ביותר להיטלר, ויכלו ללא ספק להבחין בינו לבין כפיל. אולם הם היו כה נאמנים לפירור, שאפשר היה לסמוך עליהם שישתקו — אם יגלו שהאיש הנפרד מהם אינו אדולף היטלר, כי אם כפיל שיועלה תחתיו לקורבן.

מתוך חבורה זו נפלו רק שניים-שלושה לידי המנצחים, והם מסרו את פרטי המאורע,

נרשם בספר תולדות הרייך השלישי, עם כיבוש ברלין. בתמונה זו, שצולמה למחרת היום שבו התאבד אדולף היטלר — או כפילו — נראים חיילים סובייטיים, שרובם הגדול היה מחיל השריון הרוסי, במסדרון ארמון הקאנצלר.

סוף פסוק